

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

801 *REIAL DECRET 1468/2001, de 27 de desembre, pel qual es modifica l'article 46 del Reglament per a l'aplicació de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, sobre assegurances agràries combinades, aprovat pel Reial decret 2329/1979, de 14 de setembre. («BOE» 12, de 14-1-2002.)*

La provisió d'estabilització, que regula amb caràcter general l'article 45 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, «té com a finalitat assolir l'estabilitat tècnica de cada ram. Es calcula i dota en els riscos que pel seu caràcter especial, nivell d'incertesa (...) així ho requereixin, i s'integra per l'import necessari per afrontar les desviacions aleatòries desfavorables de la sinistralitat», raó per la qual «té caràcter acumulatiu».

Una vegada determinat el caràcter especial del risc cobert, s'ha de quantificar la pèrdua màxima probable que una (o diverses) eventual desviació desfavorable pot arribar a produir. Sense perjudici de l'obligatorietat d'aquesta provisió en tots els casos en què així sigui procedent d'acord amb el que s'ha exposat, el precepte esmentat determina que «les asseguradores han de constituir provisió d'estabilització almenys en els següents riscos i fins als límits següents», per regular a continuació aquesta obligatorietat en algunes assegurances de responsabilitat civil, l'assegurança de crèdit, altres assegurances d'especial potencial de pèrdues de gran import (danys a la construcció, multiriscos industrials, riscos mediambientals i riscos catastròfics) i en particular, pel que interessa aquí, en els riscos inclosos en els plans d'assegurances agràries combinades.

En l'actualitat, la provisió d'estabilització del Consorci de Compensació d'Assegurances la regula, pel que fa al límit fins al qual és obligatòria la constitució, l'article 46 del Reglament per a l'aplicació de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, sobre assegurances agràries combinades, aprovat pel Reial decret 2329/1979, de 14 de setembre, en la redacció que en fa el Reial decret 1126/1991, de 28 de juny. Aquest límit es va fixar, quan es va aprovar aquest Reglament, en «una xifra equivalent a la sinistralitat pagada pel Consorci en els últims cinc anys».

Si l'objectiu de la constitució d'aquesta provisió és el de fer dotacions en els períodes de resultats positius (la seva principal font són, com el precepte mateix indica, els excedents que es produeixen en el compte d'exploració), amb la finalitat de procedir a aplicar-la en els períodes de resultats negatius (amb desviacions desfavorables de la sinistralitat), es dona la paradoxa que, per aplicació dels termes en els quals es regula el límit, és precisament davant de cicles d'alta sinistralitat quan aquest límit —que en aquestes circumstàncies no és assequible— és prou elevat (això és, en períodes en què els resultats de sinistralitat no permeten la seva dotació adequada, ja que el que escau és la seva aplicació), mentre que després d'exercicis de bons resultats, el límit reglamentari comença a disminuir (ja que està establert en termes de sinistralitat dels últims cinc exercicis), fins a esdevenir notòriament insuficient després de cinc anys de bons resultats a causa de sinistralitats reduïdes, amb el perill d'insolvència consegüent davant d'una possible sinistralitat extrema, a la qual l'assegurança agrària està tan exposada, i l'aparició de la necessitat estricta d'acudir a la garantia de l'Estat que preveu en l'actualitat l'apartat

1.e) del precepte mateix, com de fet ha passat en èpoques anteriors.

S'ha de fer notar que, conscient el legislador, ja l'any 1998, i fins i tot el 1985 (any d'aparició del ja derogat Reglament d'assegurances precedent de l'actual), de la circumstància esmentada, va determinar com a límit d'aquesta provisió en tots i cada un dels rams en els quals la imposava com a obligatòria un determinat percentatge de les primes comercials de les entitats, i no de la sinistralitat.

Per les raons esmentades, aquesta modificació reglamentària té per objecte substituir el referent «sinistralitat» pel de «primes» en la determinació del límit fins al qual és obligatori constituir aquesta provisió. Mantenint la referència temporal (cinc anys), a llarg termini no hi ha diferències quantitatives entre ambdós mètodes (ja que l'estabilitat de qualsevol ram d'assegurança és una equivalència entre les primes i la sinistralitat, si bé en rams vinculats a esdeveniments de la naturalesa aquesta estabilitat s'ha de plantejar en cicles molt superiors a l'any natural), però en dos aspectes s'aconsegueix una notable i important millora, que de fet marca la diferència entre aconseguir la finalitat de la provisió i no fer-ho:

a) La sincronització guany-dotació/pèrdua-aplicació, pròpia de qualsevol provisió d'aquesta naturalesa.

b) L'estabilitat en l'evolució quantitativa, que és paral·lela al volum de negoci del ram i, en conseqüència, al risc que incorpora, i elimina els indesitjats alts i baixos que, a més, es produeixen a contracorrent, com ha quedat exposat.

Adicionalment a la modificació substancial esmentada, el funcionament de la provisió a partir de la situació actual del sistema d'assegurances agràries combinades permetria prescindir de la font de finançament d'aquesta provisió, vinculada als pressupostos generals de l'Estat, que preveu l'actual paràgraf c) de l'article 46.1 del Reglament de les assegurances agràries combinades, que es refereix a la «dotació que, de conformitat amb el que preveu cada pla anual d'assegurances agràries combinades a proposta de la Direcció General d'Assegurances, es consignin en els pressupostos generals de l'Estat, amb destinació a la constitució de la provisió tècnica a què es refereix el número següent» (l'avui denominada «d'estabilització»).

En conseqüència, se suprimeix, addicionalment, l'apartat esmentat. Tanmateix, continua sent estrictament necessària la provisió que conté l'actual paràgraf e) —que passaria a ser el nou c), en una redacció que refon els anteriors paràgrafs d) i e)— relatiu a les aportacions que, si s'escau, l'Estat faci a l'efecte de mantenir l'adequat equilibri tecnicofinancer d'aquest ram.

En virtut de tot això, a proposta dels ministres d'Economia i d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb els informes i els tràmits preceptius previs, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 27 de desembre de 2001,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de l'article 46 del Reglament per a l'aplicació de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, sobre assegurances agràries combinades, aprovat pel Reial decret 2329/1979.*

L'article 46 del Reglament per a l'aplicació de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, sobre assegurances agràries combinades, aprovat pel Reial decret 2329/1979, de 14 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Recursos econòmics ordinaris del Consorci.*

1. Per a la cobertura dels riscos assumits pel Consorci de Compensació d'Assegurances, aquest disposa dels recursos següents:

a) Les primes que s'estableixin en les normes que regulin la reasserança o una altra forma de suport.

b) Les primes que percebi en els casos en què actuï com a assegurador directe.

c) Les aportacions a què fa referència l'article onze de la Llei 87/1978, de 28 de desembre, d'assegurances agràries combinades, i les que, si s'escau, l'Estat faci a l'efecte de mantenir l'equilibri tecnofinancer adequat d'aquest ram d'assegurament, així com el marge de solvència exigit al Consorci per l'ordenament jurídic en matèria d'assegurances.

d) Les quantitats que recobri en l'exercici del dret de repetició i els interessos de demora que li corresponguin de conformitat amb l'ordenament jurídic.

e) Els productes i les rendes del seu patrimoni, en la part imputable a aquesta activitat.

f) Els procedents dels crèdits, préstecs i altres operacions financeres que pugui concertar.

g) Qualsevol altre ingrés que li correspongui de conformitat amb la legislació vigent.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de constituir una provisió tècnica d'estabilització que es dota amb els excedents que es produeixin en el compte d'explotació de cada exercici i, si s'escau, amb les consignacions a les quals es refereix el paràgraf c) de l'apartat anterior, fins que aquesta assoleixi, com a mínim, un import equivalent a la suma de les primes meritades pel Consorci en els últims cinc exercicis, inclòs el que es tanca.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre de la Presidència,
JUAN JOSÉ LUCAS GIMÉNEZ

MINISTERI D'HISENDA

829

RESOLUCIÓ de 8 de gener de 2002, de la Presidència de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per la qual s'aproven el model de sol·licitud de devolució i el model de comunicació de dades addicionals per l'impost sobre la renda de les persones físiques, exercici 2001, que poden utilitzar els contribuents no obligats a declarar per l'esmentat impost que sol·licitin la devolució corresponent, i se'n determinen el lloc, el termini i la forma de presentació, així com les condicions per a la presentació telemàtica. («BOE» 13, de 15-1-2002.)

L'article 81 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i

altres normes tributàries («Butlletí Oficial de l'Estat» del 10) estableix a l'apartat 1 que els contribuents que no hagin de presentar declaració per aquest impost, en els termes que estableix l'article 79.2 de la mateixa Llei, i que hagin suportat retencions i ingressos a compte i hagin efectuat pagaments fraccionats superiors a la quota líquida total minorada en l'import de les deduccions, per doble imposició de dividends i internacional, poden dirigir una comunicació a l'Administració tributària per sol·licitar la devolució de la quantitat que sigui procedent. A aquests efectes, l'Administració tributària pot requerir als contribuents que presentin una comunicació i la informació i els documents que siguin necessaris per a la pràctica de la devolució.

Amb aquesta finalitat, l'apartat 2 d'aquest article 81 habilita el president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària per aprovar els models de comunicació, per establir el termini i el lloc de presentació, així com per determinar els casos i les condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics i els casos en els quals les dades comunicades es poden entendre subsistents per a anys successius, si el contribuent no comunica que hi ha variació.

L'article 62 del Reglament de l'impost, aprovat en l'article únic del Reial decret 214/1999, de 5 de febrer («Butlletí Oficial de l'Estat» del 9), completa la regulació d'aquesta matèria disposant a l'apartat 1 que la comunicació que han de presentar els contribuents no obligats a declarar pot anar precedida de la tramesa al contribuent de les dades que estiguin en poder de l'Administració tributària i afectin la determinació de la seva quota líquida total de l'impost.

Per tant, s'ha de procedir a aprovar els models de comunicació que han de presentar per a l'exercici 2001 els contribuents no obligats a declarar que sol·licitin la devolució que correspongui per raó dels pagaments a compte efectuats, així com a la regulació de la resta d'aspectes a què es refereixen els esmentats preceptes legals i reglamentaris.

En aquest sentit, l'absència de canvis normatius significatius en aquest àmbit de l'impost unida a l'experiència gestora de la campanya passada aconsellen mantenir, pràcticament en la seva integritat, tant els models com el procediment gestor utilitzats l'any anterior. En conseqüència, en aquesta Resolució es procedeix a l'aprovació diferenciada dels models 104 i 105, que reproduïxen l'estructura i els continguts dels utilitzats a la campanya anterior, i es mantenen en tots els seus aspectes el procediment de presentació, inclosa la possibilitat d'efectuar la presentació dels models esmentats per via telemàtica.

Això no obstant, ja que a partir de l'1 de gener de 2002 el sistema monetari, d'acord amb el que disposa l'article 23 de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro («Butlletí Oficial de l'Estat» del 18), utilitza exclusivament l'euro com a unitat de compte i que tots els instruments jurídics que expressin imports monetaris han d'utilitzar la unitat de compte euro d'acord amb el que disposa l'article 3 d'aquesta Llei, els imports monetaris que s'hagin de consignar en el model 105 de comunicació de dades addicionals s'han d'expressar en aquesta unitat de compte.

Per tot això, en ús de les autoritzacions esmentades, es procedeix a dictar el següent:

Primer. Aprovació del model de sol·licitud de devolució i del model de comunicació de dades addicionals per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'exercici de 2001 per a contribuents no obligats a declarar.

1. S'aproven el model de sol·licitud de devolució i el model de comunicació de dades addicionals a què es refereixen els articles 81 de la Llei 40/1998, de 9